

організму; дотримання санітарно-гігієнічних норм в сім'ї; форми фізичного виховання дітей в сім'ї (утрення гімнастика, подвижні ігри, вправи спортивного характеру, туристичні походи і др.).

При проведенні «педагогізації» батьків по питанням фізичного виховання в сім'ї слід звернути увагу на те, що ознайомлення дітей з систематичними заняттями фізичними вправами, регулярному виконанню закріплюючих процедур головну роль грає особистий приклад старших (батьки, брати, сестри) в сім'ї. Важливо, щоб дорослі не тільки самі виконували утренню гімнастику, але й знаходили час для пішохідних, велосипедних, а взимку – лижних прогулок, плавання і спільних ігор з дітьми.

Висновок. Слід констатувати, що міцне здоров'я, гармонічне фізичне розвиток, вміння і навички впевнено виконувати основні рухи, висока фізична і розумова працездатність, досягнуті в результаті ефективного організації системи фізичного виховання в дошкільному закладі і сім'ї, є головним показником оптимальної фізичної підготовленості дитини до систематичного навчання в школі.

ЛИТЕРАТУРА

1. Вільчковський Е.С. Теорія і методика фізичного виховання дітей дошкільного віку.- Львів: ВНТЛ, 1998.-335 с.
2. Вільчковський Е.С., Курок О.І. Фізичне виховання дітей у дошкільному закладі. К., 2001.- 216 с.
3. Гориневський В. Ремонт і закріплення організму - М.: МГСПС, 1925.
4. Змановський Ю.Ф. Виховуємо дітей здоровими – М.: Медицина, 1989.- 127 с.
5. Кольцова М.М. Двигательная активность и развитие функций мозга у ребенка – М.: Медицина. 1973
6. Осокина Т.И. Физическая культура в детском саду – М.: Просвещение – 3-е изд., 1986
7. Сухомлинський В.А. Серце отдаю дітям //Избр.пед. соч.- М., 1979: т.1.-с.25-266
8. Шишкіна В.А. Движение + движение. – М., 1992

Свентокрижська академія

Волхонська Людмила, Харіна Діана

(м. Вінниця)

ВИХОВАННЯ МОЛОДІ В ПРОЦЕСІ ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ

Анотація. Розкрито ряд об'єктивних і суб'єктивних факторів впливу на формування вихованості студентів через їх активізацію на заняттях з фізичної культури. Обґрунтована система педагогічного впливу на розвиток особистості.

Annotation. The article reveals a number of objective and subjective factors that influence the formation of freedom through students energization at physical training classes. The system of pedagogical influence on the development of individual is well grounded.

Постановка проблеми. На сучасному етапі розвитку України, з її складним політичним і соціально-економічним станом, стає відчутним вплив на людину таких негативних явищ як занепад моральності, посилення злочинності серед молоді, зубожіння більшості населення країни та інших. Недостатнє виховання у родині, слабка виховна робота викладачів і громадських організацій вже позначається на знеціненні освіти, в проявах агресивності і жорстокості, песимізму. Подальший розвиток деструктивних процесів в суспільстві може створити небезпеку виростити бездуховне покоління, яке не обтяжене

знаннями, інтелігентністю, порядністю і зневажливо ставитися до загальнолюдських і культурних цінностей, на прагне здорового способу життя.

Вихованість людини в сучасному гуманістичному суспільстві являє собою достатньо високу цінність, що важливо для культури, виробництва, успіху окремих галузей науки і держави в цілому.

Дана тема актуальна тому, що зміна способу і праці, збільшення інформаційного завантаження, прискорення темпів життя закономірно визначають потребу не тільки у якісній професійній підготовці майбутніх фахівців, вдосконалення їх кваліфікаційного рівня і здоров'я, а й у більш широкому розвитку, формування у них високих моральних і фізичних якостей.

Доведено, що процес виховання залежить від цілого ряду певних факторів. Тому важливо підкреслити, що питання виховання майбутніх фахівців, інтелігентних і творчих, відносяться до числа важливих, ключових елементів викладацької праці.

Проблеми виховання досліджували у різних напрямках: як цілеспрямований процес формування особистості (Галагузова М.А., Закатова І.М., Приходьмо М.І., Матвієнко О.В. та інші); культурологічний аспект виховання, як система формування творчої особистості (Бондар В.І., Бурлака І.Я., Зязюк І.А., Курінна В.В. та інші).

Мета дослідження: з'ясування і обґрунтування оптимальних форм і методів праці викладача фізичної культури для їх використання у виховному процесі.

Методи дослідження:

- теоретичне узагальнення літературних джерел;
- методологічний аналіз програми у світлі принципів гуманізації освіти;
- узагальнення власного досвіду виховної роботи;
- опитування, анкетування студентів, бесіди, спостереження;
- прогностичні методи.

Результати дослідження та їх обговорення. Виховання – це головне родові поняття педагогіки як емпіричної і теоретичної науки, від якої походять видові категорії: педагогічна діяльність; цілісний педагогічний процес; освіта і навчання; саморозвиток особистості. Значна кількість дослідників сходяться на тому, що держава визначаючи вихідні позиції формування політики в сфері виховання населення, спирається на певні мотиви [3]. Вони різноманітні і залежать від низки факторів, сукупна дія яких визначає особливості реалізації в практиці виховного процесу.

В державних документах підкреслено, що реалізація виховних функцій здійснюється в системі навчально-виховної діяльності викладача, яка спрямовується на всебічний і гармонійний розвиток особистості у поєднанні духовного багатства, моральної чистоти і фізичної досконалості [1,2]. Тож логічним є визнання занять фізичною культурою і спортом, пріоритетним напрямком у формуванні і розвитку особистості.

Виховна функція занять фізичними вправами і спортом передбачає не тільки зміцнення здоров'я, розвиток фізичних якостей або підвищення ефективності змагальної діяльності, що також важливо, але й сприяння всебічному вихованню соціально активної особистості. Крім підготовки до різних видів діяльності необхідно створювати арсенал життєво важливих рухових умінь, підвищувати надійність і стійкість характеру, формувати естетичний смак [4].

Структура виховної роботи викладачів фізичного виховання ВНТУ являє собою досить динамічну систему, елементи якої взаємопов'язані. Виховний процес здійснюється через наступні напрямки:

- дійова агітація і пропаганда здорового способу життя в кожній адекватній групі студентів; мотивація кожного студента на активізацію під час занять фізичними вправами і спортом;

- координація зусиль кафедри фізичного виховання, спортивного клубу, клубів за спортивними інтересами з студентським самоврядуванням, спортивно-фізкультурним активом інститутів і факультетів;

- спрямування цих зусиль на формування установки студентів на престижність бути здоровим і вихованим, брати посильну участь у змаганнях або інших заходах;

- індивідуальна робота зі студентами з метою максимального їх залучення до фізкультурно-оздоровчого і спортивного руху університету;

- залучення якомога більшої кількості студентів до підготовки і проведення спортивних свят, вечорів, масових фізкультурно-спортивних заходів, що сприяє розвитку комунікабельності і прояву творчих здібностей.

В навчальному процесі студент завжди очікує позитиву від своєї діяльності, особливо в тій частині, яка пов'язана з його здібностями і характером. Реалізація такого інтересу через заняття фізичною культурою або участю в заходах прямо пов'язана з психолого-педагогічним підходом викладача, який повинен спрямувати цю діяльність в правильне русло. Під впливом зовнішніх і внутрішніх факторів особистість формується в житті і діяльності. Для цього необхідно створювати відповідні умови.

На підставі раніше з'ясованих інтересів, мотивів і попиту студентів в університеті створено фізкультурно-оздоровчий центр, який є уособленням якщо не альтернативного, то інноваційного підходу до організації як процесу фізичного виховання, так й культурного виховання. Така форма організації надає студентам право обрати напрямок своєї активізації у якості відвідувача, волонтера-інструктора, волонтера-судді, учасника або менеджера тощо. Широкий спектр діяльності стає спонукальним фактором до самоуправління і через активність сприяє проявам знань, практичних вмінь, тобто інтелектуальному розвитку. Відверта підтримка, заохочення студентів до експериментів, цікавих ідей, пропозицій, розвиток їх думки особливо важливі у виховному процесі. Такий шлях виховання дозволяє студентам технічного вузу працювати в ФОЦ майже професійно, така діяльність стає запорукою подальшого розвитку вихованості майбутнього фахівця.

Висновки:

1. Виховання студентів в процесі занять фізичною культурою – це складна, але реальна взаємодія суб'єктів навчальної діяльності.

2. Належним чином поставлене виховання передбачає знання викладачем кожної особистості студента. Урахування особливостей індивідуальності – запорука успішного виховання.

3. Якщо викладач фізичної культури використовує саме ті впливи на заняттях, які виражають потребу самої особистості, і при цьому спираються на її активність, є цінним у вихованні і забезпечують наступальний розвиток.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України "Про освіту". – К., 1993.
2. Закон України "Про фізичну культуру і спорт". – К., 1993
3. Кремень В.Г. *Освіта і наука України. Шляхи модернізації: факти, роздуми, перспективи.* - К., 2003. С.20-25.
4. Новикова Л.И., Селиванова Н.Л. *Моделирование воспитательных систем: теория – практика.* – М., 1995. С.46-54.